

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL „A“ SKUNDO**

2025 m. rugsėjo d. Nr. S-2025/ (7-2025/88)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininkės Vilmos Vildžiūnaitės, Kristinos Jakštienės, Raimondos Juodkaitės (pranešėja), išnagrinėjo „A“ (toliau – Pareiškėja) 2025-06-20 skundą (toliau – Skundas) dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija, centrinis mokesčių administratorius) 2025-06-04 sprendimo Nr. (21.222 Mr) FR0682-120 (toliau – Sprendimas, skundžiamas sprendimas). Komisijos 2025-08-12 posėdyje dalyvavo Pareiškėjos direktorė A.A. ir Inspekcijos atstovas B.B. nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė:

Inspekcija kartu su perduota mokestinio ginčo medžiaga informavo Komisiją, jog Pareiškėja 2025-06-17 pateikė pasiūlymą Inspekcijai pasirašyti susitarimą, vadovaujantis Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 71 straipsnio 1 dalies nuostatomis. Komisija 2025-06-27 sprendimu Nr. S-2025/113 (7-2025/88) sustabdė Pareiškėjos Skundo nagrinėjimą, iki kol paaiškės, ar tarp ginčo šalių yra pasirašytas susitarimas dėl mokesčio ir su juo susijusių sumų dydžio arba yra atmestas pasiūlymas pradėti derybas ar pasirašyti tokį susitarimą. Inspekcija 2025-07-17 raštu Nr. (24.10-31-5 Mr)-R-2874 informavo Komisiją, kad išnagrinėjo Pareiškėjos pasiūlymą pasirašyti susitarimą dėl apskaičiuoto mokesčio ir su juo susijusių sumų dydžio ir nusprendė nepradėti derybų procedūros. Atsižvelgus į tai, kad neliko aplinkybių, dėl kurių Pareiškėjos Skundo nagrinėjimas buvo sustabdytas, įvyko 2025-08-12 posėdis dėl Pareiškėjos Skundo nagrinėjimo atnaujinimo ir šio skundo nagrinėjimo iš esmės.

Pareiškėja nesutinka su mokesčių administratoriaus sprendimu, kuriuo patvirtintas patikrinimo akte apskaičiuotas 19 074 Eur pridėtinės vertės mokestis (toliau – PVM). Pareiškėjos vertinimu skundžiamas sprendimas yra vienašališkas, priimtas pažeidžiant Europos Sąjungos (toliau – ES) teisės nuostatas dėl tarpvalstybinio administracinio bendradarbiavimo, taip pat taikant netinkamą teisės normą atgaline data – iki jos įsigaliojimo.

Pareiškėja paaiškina, kad veikla buvo vykdoma per Airijoje registruotą įmonę, kuri nebuvo registruota PVM mokėtoja nei Airijoje, nei Lietuvoje, pardavimai vyko per internetinę platformą, klientai buvo iš įvairių ES šalių, įskaitant Lietuvą. Pareiškėja teigia, kad Airijos mokesčių administratoriui pateikė visus veiklos duomenis, o patikrinimo metu pažeidimų nenustatyta.

Pareiškėjos vertinimu Inspekcija, atlikdama kontrolės veiksmus jos atžvilgiu, nepagrįstai neįtraukė Airijos institucijų, vienašališkai taiko PVM Lietuvoje bei nepagrįstai Sprendimą išsiuntė jai asmeniškai.

Pareiškėja įvardina teisės aktus, kurių nuostatos jos vertinimu buvo netinkamai taikytos / pažeistos. Teikia argumentus dėl netinkamo PVM apskaičiavimo už laikotarpį nuo 2021-01-01 iki 2021-06-30.

Skunde Komisijai Pareiškėja prašo panaikinti Inspekcijos Sprendimą.

Inspekcija skundžiamu sprendimu patvirtino 2025-04-18 patikrinimo aktą Nr. (21.222 Mr) FR0680-110 (toliau – Patikrinimo aktas), kuriuo Pareiškėjai apskaičiuota sumokėti į valstybės biudžetą 19 074 Eur PVM, kadangi Pareiškėja neapskaičiavo ir nedeklaravo 19 074 Eur pardavimo PVM nuo vykdytų 90 830 Eur apmokestinamosios vertės prekių tiekimų Lietuvos neapmokestinamiems asmenims.

Inspekcija Sprendime cituoja Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (toliau – PVMĮ) 71 straipsnio 1, 3 dalies ir 12 straipsnio 3 dalies nuostatas. Nurodo, kad Pareiškėja vykdžiusi prekių tiekimus į Lietuvą atitiko PVMĮ 12 straipsnio 3 dalyje nurodytas sąlygas, nes iš Airijos vykdant nuotolinę prekybą į Lietuvą prekių gabenimas baigėsi Lietuvoje, prekių pirkėjai yra Lietuvos fiziniai asmenys, kurie nėra apmokestinamieji asmenys, o prekių vertė (neįskaitant PVM) 2021-06-30 viršijo 10 000 Eur sumą.

Inspekcija konstatuoja, kad Pareiškėja pažeidė PVMĮ 71 straipsnio 1 ir 3 dalies nuostatas, nes 2021-06-30 viršijusi 10 000 Eur ribą neįsiregistravo PVM mokėtoja Lietuvoje. Taip pat pažymi, kad Pareiškėja nebuvo įsiregistravusi ES vidaus nuotolinės prekybos apmokestinimo schemos One Stop Shop (toliau - OSS) sistemoje.

Sprendime Inspekcija taip pat konstatuoja, jog Pareiškėja, vykdydama nuotolinę prekybą, pažeidė PVMĮ 14 straipsnio 2 dalies nuostatas, nes nuo Lietuvoje fiziniams neapmokestinamiesiems asmenims, laikotarpiu nuo 2021-07-01 iki 2023-12-31, tiekiamų prekių apmokestinamosios vertės 90 830 Eur, taikant standartinį 21 proc. PVM tarifą, neapskaičiavo 19 074 Eur pardavimo PVM. Nurodo, jog Pareiškėja pažeidė PVMĮ 85 straipsnio 1 dalies nuostatas, nes už mokesčius laikotarpius nuo 2021-07-01 iki 2023-12-31 iki numatyto termino (ne vėliau kaip iki kito mėnesio 25 dienos) nepateikė PVM deklaracijų (forma FR0600), taip pat pažeidė PVMĮ 90 straipsnio 1 dalies nuostatas, nes nesumokėjo 19 074 Eur mokėtino PVM į Lietuvos biudžetą ta pačia tvarka ir terminais kaip ir Lietuvos PVM mokėtojai.

Skundžiamu sprendimu apskaičiuoti 5 335,28 Eur PVM delspinigiai ir paskirta vidutinio dydžio 6 319,20 Eur PVM bauda (laikotarpiu nuo 2022-07-01 iki 2023-04-30 30 proc. (5 125,20 Eur), laikotarpiu nuo 2023-05-01 iki 2023-11-30 60 proc. (1 194 Eur)), nurodant teisinį reglamentavimą ir pagrindimą.

Komisija k o n s t a t u o j a:

Pareiškėjos Skundas tenkintinas iš dalies, skundžiamas Sprendimas keistinas baudos ir delspinigių apimtyje.

Ginčas tarp Pareiškėjos ir Inspekcijos vyksta dėl Pareiškėjai papildomai apskaičiuoto PVM ir su juo susijusių sumų, centriniam mokesčių administratoriui konstatavus, kad Pareiškėjai, vykdžiusiai nuotolinę prekybą Lietuvoje, atsirado pareiga registruotis PVM mokėtoja Lietuvoje, tačiau Pareiškėja neapskaičiavo, nedeklaravo ir nesumokėjo pardavimo PVM nuo Lietuvoje vykdytų 90 830 Eur (109 905,54 Eur su PVM) apmokestinamosios vertės prekių tiekimų Lietuvos neapmokestinamiesiems asmenims.

Pareiškėja Skundą grindžia aplinkybe, jog skundžiamas sprendimas yra vienašališkas, priimtas pažeidžiant ES teisės nuostatas dėl tarpvalstybinio administracinio

bendradarbiavimo, taip pat taikant netinkamą teisės normą atgaline data – iki jos įsigaliojimo.

Dėl kontrolės veiksmų Pareiškėjos atžvilgiu

Mokesčių administratorius 2025-08-13 ir 2025-08-21 el. paštu Komisijai pateikė papildomą informaciją dėl kontrolės veiksmų Pareiškėjos atžvilgiu. Mokesčių administratorius informavo Komisiją, jog iki Pareiškėjos mokestinio patikrinimo, nuo 2023-06-15 vyko Pareiškėjos veiklos stebėseną, kurios metu, su Pareiškėjos savininke A.A. buvo bendraujama el. paštu. Iš pridėtų el. laiškų, tarp mokesčių administratoriaus ir Pareiškėjos savininkės, turinio matyti, kad Inspekcija siekė gauti duomenis apie Pareiškėjos pardavimus Lietuvoje, tolimesnius veiksmus dėl deklaracijų pateikimo bei registravimosi OSS sistemoje, tačiau A.A. informavo Inspekciją, kad savarankiškai deklaracijų netikslins ir vykdys tik Airijos mokesčių administratoriaus nurodymus.

Inspekcija 2023-08-14 kreipėsi į Airijos mokesčių administratorių su paklausimu. Inspekcija 2024-08-02 gavo Airijos mokesčių administratoriaus atsakymą, kuriame nurodyta, kad Pareiškėja nėra įregistruota kaip vieno langelio principu veikianti įmonė (OSS), nors jos nuotoliniu būdu parduodamų prekių kiekis viršija nustatytą 10 000 Eur ribą. Taip pat pažymėta, jog šiuo metu Pareiškėja nėra registruota PVM mokėtoja, nes neviršijo Airijoje nustatytos prekių pardavimo PVM ribos (75 000 Eur), kuri buvo pakeista į 80 000 Eur, tačiau nuo šiol, vykdant nuotolinę prekybą prekėmis, Pareiškėja turės registruotis PVM mokėtoja valstybėje ir registruotis OSS pardavimams į Lietuvą ir kitas valstybes nares nuo prekybos pradžios 2021 m. Kartu su atsakymu Airijos mokesčių administratorius pateikė informaciją apie Pareiškėjos pardavimus į Lietuvą laikotarpiu nuo 2021 m. sausio mėn. iki 2023 m. gruodžio mėn. Nurodyta, jog Pareiškėja Airijoje įregistruota 2021 m.

Taigi, Pareiškėjos patikrinimas inicijuotas po Pareiškėjos veiklos stebėsenos ir komunikavimo su pačia Pareiškėja.

Dėl Pareiškėjai papildomai apskaičiuoto PVM

Pasisakydama dėl Pareiškėjos apmokestinimo pagrįstumo, Komisija pažymi, kad PVM yra ES mastu harmonizuotas mokestis, todėl visoje ES teritorijoje taikomi iš esmė vienodi apmokestinimo principai ir taisyklės. 2017-12-05 priimta Tarybos direktyva (ES) 2017/2455, kuria iš dalies pakeistos Direktyvos 2006/112/EB ir Direktyvos 2009/132/EB nuostatos, susijusios su tam tikromis PVM prievolėmis, taikomomis paslaugų teikimui ir nuotolinei prekybai prekėmis. Įgyvendinant minėtą direktyvą 2020-11-05 (TAR, 2020-11-13, Nr. 2020-23933) buvo priimti PVM į pakeitimai (Komisijos pastaba – žemiau tekste nurodomos PVM į nuostatos įsigaliojus pakeitimams), susiję su PVM skaičiavimo pokyčiais, kurie turėjo įtakos tiek prekių tiekimams ES viduje, tiek iš už jos ribų.

PVM į 2 straipsnio 10¹ dalyje pateikta ES vidaus nuotolinės prekybos prekėmis sąvoka, t. y. prekių, kurias tiekėjas siunčia ar gabena arba kurios siunčiamos ar gabenamos jo vardu, tiekimas, įskaitant atvejus, kai tiekėjas netiesiogiai dalyvauja gabenant ar siunčiant prekes, kaip tai suprantama pagal 2011-03-15 Tarybos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 282/2011, kuriuo nustatomos Direktyvos 2006/112/EB dėl PVM bendros sistemos įgyvendinimo priemonės, su visais pakeitimais 5a straipsnį, iš kitos valstybės narės negu ta, kurioje baigiasi prekių siuntimas ar gabenimas pirkėjui, jeigu tenkinamos visos šios sąlygos: 1. prekių pirkėjas yra apmokestinamasis asmuo arba juridinis asmuo, kuris nėra apmokestinamasis asmuo, kai šių asmenų prekių įsigijimas kitoje valstybėje narėje pagal Direktyvos 2006/112/EB 3 straipsnio 1 dalies nuostatas yra ne PVM objektas, arba kitas neapmokestinamasis asmuo; 2. tiekiamos prekės nėra naujos transporto priemonės, taip pat nėra prekės, kurias tiekėjas patiekia pirkėjui pats ar savo užsakymu surinkdamas (sumontuodamas) ar instaliuodamas jas pirkėjo nurodytoje vietoje (neatsižvelgiant, ar jos išbandomos).

PVMĮ 12 straipsnio 3 dalies 1 punkte nurodyta, jog <...> prekių tiekimas laikomas įvykusių šalies teritorijoje, kai vykdamas ES vidaus nuotolinę prekybą prekėmis, jos yra šalies teritorijoje tuo momentu, kai baigiasi šių prekių siuntimas ar gabenimas pirkėjui.

Nuo 2021-07-01 ES viduje vykdomos nuotolinės prekybos metinė riba (skaičiuojant prekybos apimtį visose ES šalyse, išskyrus įmonės įsikūrimo valstybę – 10 000 Eur (PVMĮ 13² straipsnis), kurią viršijus reikia skaičiuoti PVM vartotojo įsikūrimo (paskirties) šalyje registruojantis PVM mokėtoju vartotojo įsikūrimo (paskirties) šalyje arba registruojantis specialia „vieno langelio“ tvarka vienoje iš ES šalių.

PVMĮ 71 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad prievolė registruotis PVM mokėtoju ir skaičiuoti PVM bei mokėti jį į biudžetą tenka apmokestinamiesiems asmenims, kurie šalies teritorijoje tiekia prekes arba teikia paslaugas <...>. Privalantis registruotis PVM mokėtoju asmuo privalo pateikti prašymą įregistruoti jį PVM mokėtoju, neatsižvelgiant į tai, ar jis buvo registruotas PVM mokėtoju XII skyriaus penktajame, šeštajame ir septintajame skirsniuose nustatyta tvarka. PVMĮ 71 straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad užsienio apmokestinamasis asmuo PVM mokėtoju privalo registruotis per šalies teritorijoje esantį padalinį, o jeigu tokio padalinio nėra, - per paskirtą Lietuvos Respublikoje esantį fiskalinį agentą <...>. Minėto straipsnio 4 dalyje nurodyta, jog prašymo įregistruoti PVM mokėtoju nepateikimas neatleidžia apmokestinamojo asmens nuo prievolės skaičiuoti PVM už jo tiekiamas prekes ir (arba) teikiamas paslaugas bei įsigyjamas iš kitos valstybės narės prekes ir mokėti jį į biudžetą, jeigu tai privaloma daryti pagal šio straipsnio 1–3 dalių ir 71¹ straipsnio nuostatas.

Atsižvelgiant į išdėstytą teisinį reglamentavimą dėl nuotolinės prekybos ir Airijos mokesčių administratoriaus pateiktą informaciją pagal kurią nustatyta, jog Pareiškėjos pardavimų vertė Lietuvos fiziniams (neapmokestinamiesiems) asmenims 2021-06-30 viršijo 10 000 Eur (neįskaitant PVM) ribą, mokesčių administratorius pagrįstai konstatavo, jog Pareiškėja nuo 2021 m. liepos mėn. privalėjo registruotis PVM mokėtoja Lietuvoje, tačiau šios pareigos neįvykdė, kaip ir neįvykdė pareigos nuo 2021-07-01 iki 2023-12-31 laikotarpiu Lietuvos fiziniams (neapmokestinamiesiems) asmenims patiektų prekių 90 830 Eur apmokestinamosios vertės apskaičiuoti, deklaruoti ir sumokėti PVM. Todėl, Komisija konstatuoja, kad Inspekcija pagrįstai Pareiškėjai apskaičiavo mokėtiną 19 074 Eur PVM. Pastebėtina, jog priešingai nei nurodo Pareiškėja, PVM už laikotarpį nuo 2021-01-01 iki 2021-06-30 nėra apskaičiuotas.

Kaip minėta pirmiau, mokesčių administratorius dar stebėsenos metu kreipėsi į Airijos mokesčių administratorių, o patikrinimo metu vadovavosi jo pateikta informacija dėl Pareiškėjos pardavimų Lietuvos neapmokestinamiesiems asmenims, todėl atmestini Pareiškėjos teiginiai dėl galimų procedūrinių pažeidimų bendradarbiaujant su užsienio mokesčių administratoriumi.

Dėl delspinigių

PVMĮ 123 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta, kad asmenims, pažeidusiems PVMĮ nuostatas, delspinigiai skaičiuojami MAĮ nustatyta tvarka.

MAĮ 96 straipsnio 1 dalies 2 punktą numato, kad delspinigiai mokesčių mokėtojui skaičiuojami už nesumokėtą arba pavėluotai sumokėtą patikrinimo metu mokesčių administratoriaus nustatytą nedeklaruotą deklaruojamą ar neapskaičiuotą nedeklaruojamą mokestį (įskaitant mokestį, kuris turėjo būti apskaičiuotas muitinės deklaracijoje). Šiuo atveju delspinigiai skaičiuojami nuo kitos dienos po to, kai mokestis pagal tuo metu galiojančius mokesčių teisės aktus turėjo būti sumokėtas į biudžetą, iki patikrinimo rezultatus įforminančio dokumento surašymo dienos (MAĮ 97 straipsnio 2 dalis).

Nagrinėjamu atveju Inspekcija Pareiškėjai apskaičiavo 5 335,28 PVM delspinigius. Esant įstatyme nurodytiems delspinigių skaičiavimo pagrindams, mokesčių administratorius negali jų neskaičiuoti, nes tai būtų įstatymo pažeidimas. Komisijos

vertinimu Inspekcija pagrįstai bei teisėtai Pareiškėjai apskaičiavo mokėtinus delspinigius, nes įstatymas nenumato galimybės jų neskaičiuoti.

Pareiškėja 2025-08-12 vykusio posėdžio metu ne tik palaikė Skunde išdėstyta reikalavimą, tačiau prašė įvertinti ir jos, kaip mažos įmonės, galimybę žinoti visus teisės aktus, priimti teisingą sprendimą. MAJ 100 straipsnio 2 dalyje nurodyta, jog nuo delspinigių mokesčių mokėtoją gali atleisti mokesčių administratorius, o mokestinio ginčo metu – ir mokestinį ginčą nagrinėjanti institucija. Atsižvelgiant į išdėstyta, Komisija šiame sprendime pasisako ir dėl galimybės atleisti nuo delspinigių vadovaujantis teisingumo ir protingumo bei proporcingumo kriterijais.

Konstitucinis Teismas ne kartą yra konstatavęs, kad konstituciniai teisingumo, teisinės valstybės principai suponuoja ir tai, kad už teisės pažeidimus valstybės nustatomos poveikio priemonės turi būti proporcingos (adekvačios) teisės pažeidimui, turi atitikti siekiamus teisėtus ir visuotinai svarbius tikslus, neturi varžyti asmens akivaizdžiai labiau negu reikia šiems tikslams pasiekti; tarp siekiamo tikslo nubausti teisės pažeidėjus ir užtikrinti teisės pažeidimų prevenciją ir pasirinktų priemonių šiam tikslui pasiekti turi būti teisinga pusiausvyra (proporcingumas); konstitucinis teisingumo principas reikalauja nustatomas nuobaudas diferencijuoti taip, kad jas taikant būtų galima atsižvelgti į teisės pažeidimo pobūdį, į atsakomybę lengvinančias ir kitas aplinkybes, kad atsižvelgiant į tai būtų galima skirti mažesnę nuobaudą nei sankcijoje numatytoji minimali ir kt.; įstatymuose už įstatymų pažeidimus nustatomos baudos turi būti tokio dydžio, koks yra būtinas siekiant teisėto ir visuotinai svarbaus tikslo – užtikrinti įstatymų laikymąsi, nustatytų pareigų vykdymą (Konstitucinio Teismo 2000-12-06, 2001-10-02, 2004-01-26, 2005-11-03, 2005-11-10, 2008-01-21 nutarimai).

Nuo teisingumo principo, kaip universalus bendrojo teisės principo, neatskiriamas proporcingumo principas, kurio esmė yra tai, kad pritaikyta neigiama poveikio priemonė turi atitikti padarytą pažeidimą. Tačiau teisės teorijoje ir teisminėje praktikoje pripažįstama, kad teisingumo principas reikalauja, jog asmuo, padaręs priešingą teisei veiką, neišvengtų ir atsakomybės. Be to, LVAT aiškindamas proporcingumo principo taikymą, yra nurodęs, kad būtina rasti balansą tarp padaryto pažeidimo ir taikytos poveikio priemonės dydžio (LVAT 2016-03-09 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-298-556/2016).

Kiekvienas mokesčių mokėtojas privalo mokėti mokesčių įstatymų nustatytus mokesčius, laikydamasis mokesčių teisės aktuose nustatytos mokesčio apskaičiavimo ir mokėjimo tvarkos (MAJ 8 str. 1 d.), tačiau pabrėžtina, kad Pareiškėja galėjo sąžiningai klysti, manant, jog papildomas apmokestinimas gali kilti tik registravimosi valstybėje ir būti sąlygotas būtent Airijos mokesčių administratoriaus teikiamos savalaikės informacijos. Taip pat atsižvelgiant į faktą, kad teisės aktų nuostatos reglamentuojančios nuotolinės prekybos pakeitimus, susijusius su žymiai žemesnės PVM ribos, kurią viršijus reikia skaičiuoti PVM vartotojo įsikūrimo (paskirties) šalyje, nustatymu, yra sąlyginai naujos, Pareiškėja yra priskirtina mažų įmonių kategorijai, Pareiškėja stebėsenos metu (nuo 2024-08-16) įregistravo PVM mokėtojų registre MB VIENBI Lietuvoje, siekdama išvengti pažeidimų dėl vykdomos prekybos ateityje, jog skirta bauda atlieka sankcijos funkciją, Komisija daro išvadą, kad šiuo konkrečiu atveju, didesnis poveikis, skatinant savanorišką mokesčių mokėjimą ir preventyviai veikiant Pareiškėjos ateities elgesį, bus pasiektas atleidžiant Pareiškėją nuo 50 proc. (2 667,64 Eur) apskaičiuotų PVM delspinigių sumokėjimo.

Dėl baudos

PVMĮ 123 straipsnio 3 dalyje (TAR, 2002, Nr. 35-127, nuo 2002 07 01) įtvirtinta, kad jeigu nustatoma, kad apmokestinamasis asmuo arba bet koks kitas asmuo, nesantis PVM mokėtoju, tačiau šio įstatymo nustatyta tvarka privalėjęs mokėti į biudžetą PVM, jo nesumokėjo, apskaičiuojama mokėtina į biudžetą PVM suma ir skiriama nuo 10 iki 50 procentų apskaičiuotos PVM sumos dydžio bauda.

PVMĮ 123 straipsnio 3 dalyje (TAR, 2022, Nr. 2022-26365, nuo 2023 05 01) įtvirtinta, kad jeigu nustatoma, kad apmokestinamasis asmuo arba bet koks kitas asmuo, nesantis PVM mokėtoju, tačiau šio Įstatymo nustatyta tvarka privalėjęs mokėti į biudžetą PVM, jo nesumokėjo, apskaičiuojama mokėtina į biudžetą PVM suma ir skiriama nuo 20 iki 100 proc. apskaičiuotos PVM sumos dydžio bauda. Konkretų baudos dydį mokesčių administratorius nustato vadovaudamasis MAĮ nustatytais baudų skyrimo taisyklėmis (PVMĮ 123 straipsnio 4 dalis).

MAĮ 139 straipsnio 1 dalyje (TAR, 2018, Nr. 2018-10972, nuo 2019 01 02) nustatyta, kad jeigu mokesčių administratorius mokesstinio patikrinimo metu nustato, kad mokesčių mokėtojas neapskaičiavo nedeklaruojamo <...> ar nedeklaravo deklaruojamo mokesčio arba neteisėtai pritaikė mažesnį mokesčio tarifą ir dėl šių priežasčių mokėtiną mokesť neteisėtai sumažino, mokesčių mokėtojui priskaičiuojama trūkstama mokesčio suma ir skiriama nuo 10 iki 50 procentų šios trūkstamos mokesčio sumos dydžio bauda, jei atitinkamo mokesčio įstatymas nenustato kitaip.

MAĮ 139 straipsnio 1 dalyje (TAR, 2022, Nr. 2022-26362, nuo 2023 05 01) nustatyta, kad jeigu mokesčių administratorius mokesstinio patikrinimo metu nustato, kad mokesčių mokėtojas neapskaičiavo nedeklaruojamo <...> ar nedeklaravo deklaruojamo mokesčio arba neteisėtai pritaikė mažesnį mokesčio tarifą ir dėl šių priežasčių mokėtiną mokesť neteisėtai sumažino, mokesčių mokėtojui priskaičiuojama trūkstama mokesčio suma ir skiriama nuo 20 iki 100 procentų šios trūkstamos mokesčio sumos dydžio bauda, jei atitinkamo mokesčio įstatymas nenustato kitaip.

MAĮ 140 straipsnio (TAR, 2018, Nr. 2018-10972, nuo 2019 01 02) 2 dalyje nustatyta, kad mokesčių administratorius už mokesčių įstatymų pažeidimus skiria asmenims baudas, vadovaudamasis teisingumo, protingumo kriterijais ir neviršydamas šio Įstatymo 139 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytų skirtinos baudos dydžių, o jeigu skirtinos baudos dydžiai nustatyti specialiajame mokesčio įstatyme, – neviršydamas jame nustatytų skirtinos baudos dydžių, atsižvelgdamas į: 1) pažeidimo pavojingumo pobūdį ir mastą; 2) kaltę (kaltės formą ir rūšį); 3) dėl padaryto pažeidimo atsiradusią žalą; 4) atsakomybę lengvinančias ir sunkinančias aplinkybes. Šio straipsnio 3 dalyje išdėstytos asmens atsakomybę lengvinančios aplinkybės (asmuo pripažino mokesčio įstatymo pažeidimą ir bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi šio pažeidimo tyrimo metu (sudarė sąlygas tinkamai mokesčių administratoriaus veiklai tiriant pažeidimą, pateikė mokesčių administratoriui prašomą informaciją, padėjo mokesčių administratoriui išaiškinti šį pažeidimą ir jame dalyvavusius asmenis); asmuo savo noru atlygino arba pašalino dėl pažeidimo padarymo atsiradusią žalą; pažeidimas padarytas dėl sunkios fizinio asmens ekonominės ir (ar) socialinės padėties; pažeidimas padarytas dėl psichinės ir (ar) fizinės prievartos; pažeidimas padarytas kitomis svarbiomis aplinkybėmis, kurias mokesčių administratorius pripažįsta lengvinančiomis aplinkybėmis), o 4 dalyje asmens atsakomybę sunkinančios aplinkybės (pažeidimas padarytas asmeniui siekiant gauti mokesstinę naudą, kaip ji suprantama pagal šio Įstatymo 69 straipsnio 1 dalį, ir mokesčiai apskaičiuoti mokesčių administratoriui taikant turinio viršenybės prieš formą principą; mokesčių mokėtojas nevykdo ar netinkamai vykdo savo pareigas apskaičiuoti mokesť, bendradarbiauti su mokesčių administratoriumi, tvarkyti apskaitą, saugoti apskaitos ar kitus dokumentus ir dėl to mokesčių administratorius neturi galimybių apskaičiuoti mokėtinų mokesčių įprastine, t. y. specialiojo mokesčio įstatymo nustatyta, tvarka; kai mokesčių mokėtojas mokesčių administratoriaus nurodytu laiku nepateikia mokesčių administratoriui tinkamų dokumentų apie sandorių ar ūkinių operacijų vertę arba pateikia netinkamus dokumentus ir mokesčių administratorius koreguoja sandorių ar ūkinių operacijų vertę, taikydamas Pelno mokesčio įstatymo 40 straipsnį arba Gyventojų pajamų mokesčio įstatymo 15 straipsnį; mokesčių

mokėtojas, vykdydamas mokestines prievoles, vengia bendradarbiauti su mokesčių administratoriumi ir teikti jam aktualią informaciją ar paaiškinimus; dėl mokesčių mokėtojo tyčinių veiksmų ar neveikimo padaryta didelė žala valstybės biudžetui, kai nesumokėtų mokesčių dydis viršija 500 bazinių socialinių išmokų; į buhalterinę apskaitą įtraukti juridinės galios neturintys apskaitos dokumentai, kuriuose nurodytomis sąlygomis užfiksuotos ūkinės operacijos realiai neįvyko.

Lietuvos Respublikos Seimas 2025-06-19 priėmė MAĮ pakeitimus (TAR, 2025, Nr. 2025-11978, nuo 2025 07 01), kuriais keičiama ir MAĮ 140 straipsnio 3 dalies 1 punkto redakcija – pagal naują redakciją asmens atsakomybę lengvinančia aplinkybe pripažįstama, kai asmuo pripažino mokesčio įstatymo pažeidimą ir (arba) bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi šio pažeidimo tyrimo metu. Taigi, asmens pažeidimo pripažinimas yra savarankiška atsakomybę lengvinanti sąlyga, vertinama atsietai nuo bendradarbiavimo su mokesčių administratoriumi sąlygos.

Nagrinėjamu atveju Inspekcija skiriant baudą atsižvelgė į baudą sunkinančią aplinkybę, kad Pareiškėja nepateikė finansinės apskaitos dokumentų, tačiau padaryta žala valstybės biudžetui nėra didelė (neviršija 500 bazinių socialinių išmokų dydžio), todėl vadovaudamasi MAĮ 139 straipsnio 1 dalimi ir PVMĮ 123 straipsnio 3 dalimi, skyrė baudos vidurkį - laikotarpiu nuo 2022-07-01 iki 2023-04-30 30 proc. (5 125,20 Eur), laikotarpiu nuo 2023-05-01 iki 2023-11-30 60 proc. (1 194 Eur) (iš viso 6 319,20 Eur) PVM baudą.

Komisija atkreipia dėmesį, kad vertinant mokestinės atsakomybės individualumą, sprendžiant sankcijų dydžio klausimą ar atleidimo nuo jų, būtina įvertinti ne tik teisės aktus, formuojamą praktiką, bendruosius teisės principus, tačiau ir individualias to mokesčio mokėtojo aplinkybes. Įstatymo leidėjo ir formuojamoje teismų praktikoje nėra pateikta baigtinio aplinkybių sąrašo, kuris leistų vienareikšmiškai ir neginčijamai nustatyti sankcijos dydį ir / ar atleidimo nuo jų pagrindus, bet kuriuo atveju tai turi atitikti teisingumo ir protingumo kriterijus. Iš teismų praktikos matyti, jog bauda atlieka dvi skirtingas paskirtis: viena paskirtis yra bausti, o kita – atgrasyti nuo tokių pažeidimų ateityje tiek patį pažeidėją, tiek kitus asmenis (LVAT 2011-11-18 nutartis administracinėje byloje Nr. A-143-2619-11; LVAT 2019-07-31 nutartis administracinėje byloje Nr. A-1811-575/2019).

Komisija, atsižvelgdama į pirmiau nurodytą LVAT formuojamą praktiką bei į Konstitucinio Teismo suformuotą doktriną dėl skiriamų sankcijų už įstatymų pažeidimus, vertindama baudos dydžio atitiktį teisingumo ir protingumo principams, įvertinusi, jog byloje nebuvo konstatuota (nustatyta), jog Pareiškėja būtų sukčiavusi ar būtų buvusi nesąžininga, bei atsižvelgdama į byloje nustatytas aplinkybes, kurios nurodytos atleidžiant Pareiškėją nuo dalies delspinigių mokėjimo, daro išvadą, kad didesnis poveikis, skatinant savanorišką mokesčių mokėjimą ir preventyviai veikiant Pareiškėjos ateities elgesį, bus pasiektas sumažinus baudą iki minimalaus dydžio, t. y. laikotarpiu nuo 2022-07-01 iki 2023-04-30 skiriant 10 proc. (1 708,4 Eur), laikotarpiu nuo 2023-05-01 iki 2023-11-30 skiriant 20 proc. (398 Eur) (iš viso 2 106,4 Eur) PVM baudą.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 8 straipsnio 3 dalimi, 155 straipsnio 4 dalies 4 punktu, Komisijos darbo reglamento, patvirtinto Komisijos pirmininko 2004-11-25 įsakymu Nr. 1-14 (Komisijos pirmininko 2024-08-01 įsakymo Nr. 1-2024/37 redakcija) „Dėl Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės darbo reglamento patvirtinimo“, 44.4 papunkčiu, n u s p r e n d ž i a:

1. Atnaujinti „A“ 2025-06-20 skundo dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2025-06-04 sprendimo Nr. (21.222 Mr) FR0682-120 nagrinėjimą.

2. Pakeisti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2025-06-04 sprendimą Nr. (21.222 Mr) FR0682-120, nurodant Pareiškėjai vietoje apskaičiuotų 19 074 Eur PVM, 5 335,28 PVM delspinigių ir 6 319,20 Eur PVM baudos sumokėti į valstybės biudžetą 19 074 Eur PVM, 2 667,64 Eur PVM delspinigių ir 2 106,4 Eur PVM baudą.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Regionų administraciniam teismui, skundą paduodant pasirinktinai: Vilniaus rūmuose (Žygimantų g. 2, 01102, Vilnius), Kauno rūmuose (A. Mickevičiaus g. 8 A, 44312, Kaunas), Klaipėdos rūmuose (Galinio Pylimo g. 9, 91230, Klaipėda), Šiaulių rūmuose (Dvaro g. 80, 76298, Šiauliai), Panevėžio rūmuose (Respublikos g. 62, 35158, Panevėžys) ar per Lietuvos teismų elektroninių paslaugų portalą <https://e.teismas.lt>. Skundas Regionų administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas.

Komisijos pirmininkė

Vilma Vildžiūnaitė

Komisijos narė

Kristina Jakštienė

Komisijos narė

Raimonda Juodkaitė